

Százéves az első női evezősklub alapítója,
ZARÁNDY ALADÁRNÉ CZÓGLER KLÁRA

HÖLGYEKNEK SZINTE SZENTSÉGTÖRÉS VOLT BETENNIÜK A LÁBUKAT AZ EVEZŐSKLUBOKBA, KINÉZTÉK ŐKET A FÉRFIAK

Örökké fiatal

A 30-as évek elején a Dunán jókedvűen tréningezik a Juventus Hölgyevezős Club egysége, köztük az alapító Czögler Klára (balról a hatodik)

FAZEKAS ZOLTÁN

Alig néhány hete ünnepelte századik születésnapját Zarándy Aladárné Czögler Klára, az első női evezős egyesület, a Juventus Hölgyevezős Club egyik alapítója. A még mindig fiatalos Klári névvel a múltbéli nehézségekről és emlékekről beszélgettünk.

► Az etikett szerint nem illik a hölgyek korát firtatni, de mivel tudjuk, hogy Klári néni október harmadikán töltötte be századik életévét, mégis ezzel kezdenénk, ha megengedi...

► Semmi gond, kedvesém! Az unokám hálaadó szentmisét szervezett a Pasaréti téri katolikus templomba, ott ünnepeltük ezt a kerek évfordulót. Az egész család nagyon

kötődik a helyhez, néhai férjem itt kérte meg a kezemet, és itt volt az esküvőnk is.

► Máris visszaugrottunk egy kissé az időben, de ha szabad, még korábról kérdeznénk, mondjuk a harmincas évek elejéről.

► Amikor beiratkoztam a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre, abban az évben lett kötelező a testnevelés. A tanárnőnk elvitt minket a József utcai pincébe, ahol volt egy szövetségi tanmedence, ott lehetett evezni. Aki lejárt, annak nem kellett testnevelésórára mennie, és megkapta a jegyét.

► Ez volt az első találkozás a sportággal?

► Igen, a „Kasztliban” – mert így hívták a tanmedencét – fogtam először lapátot a kezembe. Jánosházy János szervezte a foglalkozásokat, és ő volt az edző is. Neki sokat köszönhetek és köszönhet a sportág, mert az ő ötlete volt, hogy alapítsunk női egyület.

► Ezt megelőzően mit tudott az evezésről?

► Semmit, csak annyit, hogy nőnek betenni a lábát egy evezősklubba majdnem szentségtörés. Akkoriban ez a férfiak sportága volt. Mások voltak a szokások, a férfiak és a nők külön edzettek, a mi csapatunkat igazából nem is engedték a férfiak közelébe.

► Akkor hogyan készültek?

► Már volt egy nyolcas fixvillás hajónk, olcsón megkaptuk, délelőttönként Újpesten evezhettünk. Ám ferde szemmel néztek ránk a férfiak, mintha „betolakodók” lennénk – szóval kényelmetlen volt a helyzet, spártaik körülmények között edzettünk, öltöztünk, még zuhanyozni sem lehetett a foglalkozások után.

Nem kellett sok időnek eltelnie, egy vágyakozunk saját klub iránt.

► Klári nénit az egyik alapítóként jegyzik. Emlékszik még, hogyan is született meg a Juventus Hölgyevezős Club?

► Az evezősszövetség segített, no meg Jánosházy. Az alakuló ülésünk 1935. március huszonehatedikén volt, én elnökhelyettes lettem. Tisztán emlékszem, hogy már akkor sem tudtam, miért, engem toltak előre, pedig nem voltam egy talpraesett lány, de valahogy mégis én lettem az egyik szószóló. Pedig én egyszerűen csak szerettem evezni.

► Miért éppen Juventus?

► Annyit már akkoriban is mindenki tudott latinul, hogy ez fiataltságot jelent.

► Ön még most is nagyon

▲ Jánosházy János edző és az első magyar női evezősnyolcas pózol a fotográfusnak (Klári néni a hátsó sor legszélén jobbra)

Amit meg kell csinálni, azt meg kell csinálni. Vannak az életnek olyan dolgai, amelyeket nem szeretünk, feladatokat, amelyeket nem szívesen oldunk meg, de a túléléshez, a nehéz idők átvészeléséhez muszáj. Ez a helyes hozzáállás – nekem elhiheti!

Zarándy Aladárné Czögler Klára az élet dolgairól

FOTO: KÖRÖPNÁITAMÁS

olvasni, rejtvényt fejteni vagy kötetni.

► Térjünk vissza a Juventus-hoz. A klubalapítás után mi történt?

► Eveztünk, de korlátozottak voltak a lehetőségeink. Volt három nyolcas egységünk, de igazi hazai vetélytárs kevés. Magyarországon Győrben és Baján rendeztek néhány versenyt, külföldön Bécsben jártunk néhányszor, ám ezek zöme propagandarendezvény volt, nem igazi verseny.

► Ha jól tudjuk, a családalapításhoz is köze volt a sportágnak.

► A férjem is szeretett evezni, vele a horányi vízitelepen találkoztam. Aztán amikor jött az első gyerek, abba is hagytam, és lemondtam az elnökhelyettesi posztról – csak a családnak éltem. Öt gyermek

retét örökölték a gyerekek, és amint életkoruk lehetővé tette, elkezdtek evezni. A hagyományt egyik unokám is folytatta.

► Biztosan van kedvenc sztorija...

► Nem történt velem semmi olyan, ami magukat érdekelné, más világ volt az. Talán azt mégis érdemes elmesélnem, ha ragaszkodik hozzá, hogy egyszer egy többnapos túra után, mire Budapestre értünk a nyolcshajóval, nagyon magas lett a vízállás a Dunán. Borzasztóan elfáradtunk, összeszevissza lapátolt mindenki, úgyhogy végül kikötöttünk a Lánchídnál, és meggyőztem az ottani őr, hadd maradjon ott a hajónk, mert Óbudáig már biztosan nem jutunk el. Villamossal mentünk haza.

► Mikor evezett leg-

hiszem, úgy negyvennégy körül.

► Klári néninek tulajdonának egy szállóigévé vált mondatot, hogy „még t csapás a szigetspiccig, aztán pihenő”. Mi ennek története?

► Edzésen a szentendrei tópartot kerültük meg, és utadafelé árral szemben eveztünk... Amikor már majd'ájult a csapat a fáradtság akkor mondtam a lányoknak, hogy még tíz csapás a szigetspiccig, és pihenhetünk, hiszen vízszafelé már jóformán a sziget is hazavitt minket.

► És mi az üzenete?

► Amit meg kell csinálni, meg kell csinálni. Vannak az életnek olyan dolgai, amelyeket nem szeretünk, feladatokat, amelyeket nem szívesen oldunk meg,